ДЕЛЕГИРАНО РЕШЕНИЕ (ЕС) 2016/310 НА КОМИСИЯТА

от 26 ноември 2015 година

относно еквивалентността на действащия в Япония режим на платежоспособност за застрахователните и презастрахователните дружества с този, предвиден в Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г. относно започването и упражняването на застрахователна и презастрахователна дейност (Платежоспособност II) ([1]), и по-специално член 172, параграф 4 и член 227, параграф 5 от нея,

като има предвид, че:

(1) С Директива 2009/138/ЕО се създава основан на отчитането на риска режим на платежоспособност за застрахователните и презастрахователните дружества в Съюза. Пълното прилагане на Директива 2009/138/ЕО от страна на застрахователите и презастрахователите в Европейския съюз ще започне на 1 януари 2016 г.

(2) По силата на член 311 от Директива 2009/138/ЕО Комисията може да приема делегирани актове, предвидени в тази директива, и преди датата на прилагането ѝ.

(3) Член 172 от Директива 2009/138/ЕО се отнася до еквивалентността на режима на платежоспособност на трета държава или юрисдикция, приложим към презастрахователната дейност на дружества с централно управление в нея. Потвърждаването на еквивалентността позволява презастрахователните договори, сключени с дружества с централно управление в тази юрисдикция, да бъдат третирани по същия начин както презастрахователните договори, сключени с дружество, лицензирано по посочената директива.

(4) Параграф 4 на член 172 от Директива 2009/138/ЕО предвижда определяне на срочна временна еквивалентност за трети държави или юрисдикции, чиито режими за платежоспособност на презастрахователя отговарят на определени критерии. Определената временна еквивалентност е валидна до 31 декември 2020 г., като в съответствие с член 172, параграф 5 е възможно подновяване най-много за една година.

(5) Член 227 от Директива 2009/138/ЕО се отнася до еквивалентността при застрахователите от трета държава, които са част от група, чието централно управление се намира в Съюза. Когато на такива групи е разрешено да използват приспадане и агрегиране като консолидационен метод за целите на отчитането на равнище група, потвърждаването на еквивалентността позволява за целите на изчисляването на изискванията за групова платежоспособност и на допустимите собствени средства да се вземат предвид нормите относно изчисляването на капиталовите изисквания и наличния капитал (собствените средства) не по Директива 2009/138/ЕО, а на юрисдикция извън Съюза.

(6) Параграф 5 на член 227 от Директива 2009/138/ЕО предвижда определяне на срочна временна еквивалентност за трети държави или юрисдикции, чиито режими за платежоспособност на застрахователя отговарят на определени критерии. Определената временна еквивалентност е валидна за период от 10 години с възможност за възобновяване.

(7) За преценката на временната еквивалентност по член 172, параграф 4 от Директива 2009/138/ЕО и на тази по 227, параграф 5 от Директива 2009/138/ЕО трябва да бъдат взети предвид редица критерии. Тези критерии включват някои общи изисквания, в частност по отношение на действащия режим на платежоспособност и на правомощията, ресурсите и отговорностите на надзорния орган. Други критерии — във връзка с постигането на пълна еквивалентност, обмена на информация с надзорните органи, професионалната тайна и др. — са различни при двата вида еквивалентност.

([1]) ОВ L 335, 17.12.2009 г., стр. 1.

(8) Японският режим на платежоспособност е уреден в два акта в областта на застрахователната дейност — законов и подзаконов, последно изменени през 2010 г. В Япония има и подробен режим за лицензиране на застрахователите. За извършването на презастрахователна дейност е необходим лиценз за общозастрахователна дейност. В надзорните указания на японската агенция по финансовите услуги (Japan Financial Services Agency — JFSA) се съдържат частични управленски стандарти, както и стандарти за управление на риска и оповестяване. Надзорните указания нямат силата на закон, но JFSA контролира спазването им и е оправомощена да налага по целесъобразност корективни мерки.

(9) През март 2015 г. Европейският орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване (EIOPA) предостави на Комисията, в съответствие с член 33, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1094/2010 на Европейския парламент и на Съвета ([1]), становище за действащия в Япония нормативен и надзорен режим за застрахователните и презастрахователните дружества. След това EIOPA подпомогна Комисията и предостави допълнителни данни във връзка с оценката по член 227, параграф 5 от Директива 2009/138/ЕО на японския застрахователния сектор. Оценката на Комисията се основава на информацията, предоставена от EIOPA.

(10) В Япония действа независим надзорен орган в областта на застраховането — JFSA, който за изпълнението на задачите си разполага с необходимите правомощия и ресурси. През 2013 г. посветеният изцяло на застрахователния надзор персонал на JFSA наброяваше стотина души, с възможност към тях да се добавят служители от друго място в организацията. Разследващите правомощия включват проверки на място, а санкциите са от административни заповеди до отнемане на лиценза и индивидуални санкции. JFSA може също така да сезира прокуратурата.

(11) Застрахователите и презастрахователите трябва да представят на JFSA подробна отчетна информация; от своя страна агенцията разполага с широки правомощия за преструктуриране или ликвидиране на застрахователите и презастрахователите в затруднение; тези правомощия бяха ефективно използвани последните десетилетия при животозастрахователни предприятия в сериозно затруднение.

(12) JFSA разполага с редица механизми за сътрудничество с други надзорни органи по света. От 2011 г. насам тя е страна по меморандума за разбирателство във връзка с обмена на информация между застрахователните надзорни органи на Международната асоциация на застрахователните надзорни органи. Тя е сключила редица двустранни или многостранни споразумения за сътрудничество с други надзорни органи, включително няколко надзорни органа в Съюза.

(13) Служителите на JFSA се подчиняват на строги изисквания за спазване на професионалната тайна. Правилата и практиките на JFSA осигуряват подходяща защита на поверителната информация, предоставена от чуждестранните надзорни органи. Всички настоящи или бивши служители на JFSA са задължени да съхраняват поверителна всяка информация, която получават при изпълнение на служебните си задължения. Неразрешеното ѝ разкриване може да доведе до дисциплинарни наказания, наказателни разследвания и санкции. Информацията, получена от чуждестранен надзорен орган и обозначена като поверителна, се третира като такава и се използва само за целите, договорени с чуждестранния надзорен орган.

(14) Оценката на активите на животозастрахователните и общозастрахователните дружества се извършва в съответствие с японските общоприети счетоводни принципи. Повечето активи се оценяват по справедлива стойност. При определени обстоятелства някои класове активи (като облигации и заеми) се оценяват по счетоводна стойност. Когато активите се оценяват по историческа стойност, при определяне на собствените средства се взимат предвид повечето нереализирани печалби и загуби. Сконтират се техническите резерви за животозастраховането и дългосрочното общо застраховане. JFSA периодично определя приложимия сконтов процент за актуализиране стойността на техническите резерви. Считано от датата на договора, техническите резерви могат да бъдат изменяни само във възходяща посока (никога не се оценяват под стойността, определена към датата на договора). По този начин се отхвърлят пазарните или други обстоятелства, които биха довели до намаляване на техническите резерви (като например повишение на лихвените проценти). Застрахователните дружества са също така задължени всяка финансова година да анализират бъдещите парични потоци от гледна точка на целесъобразността на техническите резерви и ако е необходимо — да трупат допълнителни резерви.

(15) За животозастрахователните и общозастрахователните предприятия надзорната намеса може да бъде задействана от три различни прага, т.нар. „гранични отношения на платежоспособността“ (ГОП), изразени като отношение на двойния размер на собствените средства (числител) и капиталовото изискване, наречено „общ риск“ (знаменател). „Общият риск“ обхваща подписваческия риск, риска във връзка с лихвения процент, пазарния риск, операционния

([1]) Регламент (ЕС) № 1094/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/79/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 48).

риск и риска от катастрофа. Вътрешните модели се приемат по отношение на риска от катастрофа и минимална гаранция. Дори без да е нарушен най-високият праг за надзорна намеса (ГОП над 200 %) JFSA е оправомощена да налага известни коригиращи мерки като например да изисква от застрахователите да приемат мерки с цел подобряване на рентабилността и намаляване на рисковете във връзка с кредитния профил, стабилността или ликвидността. Когато ГОП е под 0 %, JFSA може да разпореди пълното или частично спиране на дейността.

(16) Японските застрахователи са задължени да управляват рисковете поотделно и в тяхната цялост чрез дружествени планове за управление на риска. От застрахователите се изисква да провеждат системно и обстойно управление на риска. Тук се включва проучване на това дали съответните рискове са обхванати, проверка на обективността и целесъобразността на стандартите за количествено определяне и анализ на бъдещата капиталова адекватност в светлината на въпроси, свързани със средносрочните и дългосрочните стопански стратегии и деловия климат. JFSA изисква освен това от застрахователите да извършват собствена оценка на риска и платежоспособността и да докладват резултатите на борда на директорите.

(17) Японските застрахователи са задължени по закон да представят на JFSA шестмесечни и годишни отчети за дейността. Освен това всяка година те са длъжни да изготвят някои обяснителни документи и да ги съхраняват на разположение на обществеността в централното си управление.

(18) Японският режим на платежоспособност се развива. През 2010 г. бяха въведени изисквания за платежоспособност на равнище група. Откакто през 2011 г. EIOPA предприе оценка на еквивалентността на японската надзорна система във връзка с член 172 от Директива 2009/138/ЕО, Япония се ангажирана с реформи за усъвършенстване на режима си на платежоспособност. През 2011, 2012 и 2014 г. бе тестван в реални условия модел на счетоводен баланс, основан на икономически оценки, и бяха изготвени няколко доклада за такъв баланс. Планираните изменения дават основания да се смята, че бъдещото развитие на японския режим на платежоспособност ще доведе до засилено сближаване с Директива 2009/138/ЕО.

(19) В резултат японският режим на платежоспособност в областта на застраховането и презастраховането се оценява, че отговаря на критериите за временна еквивалентност по член 172, параграф 4 от Директива 2009/138/ЕО и член 227, параграф 5 от Директива 2009/138/ЕО.

(20) В съответствие с член 172, параграф 5 от Директива 2009/138/ЕО определеният с настоящото решение период на временната еквивалентност по посочения член изтича на 31 декември 2020 г.

(21) В съответствие с член 227, параграф 6 от Директива 2009/138/ЕО определеният с настоящото решение период на временната еквивалентност по посочения член е десет години,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Действащият в Япония режим на платежоспособност, приложим по отношение на презастрахователната дейност на предприятия с централно управление в Япония и обхванати от закона за застрахователната дейност, се смята за временно еквивалентен на режима в дял I от Директива 2009/138/ЕО.

Периодът на посочената в първи параграф временна еквивалентност изтича на 31 декември 2020 г.

Член 2

Действащият в Япония режим на платежоспособност, приложим по отношение на застрахователната дейност на предприятия с централно управление в Япония и обхванати от закона за застрахователната дейност, се смята за временно еквивалентен на режима в дял I, глава VI от Директива 2009/138/ЕО.

Посочената в първи параграф временна еквивалентност се предоставя за 10 години, считано от 1 януари 2016 г.

Член 3

Настоящото решение влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Брюксел на 26 ноември 2015 година.

За Комисията

Председател

Jean-Claude JUNCKER